

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 15CoP/153/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1223203510
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Podmajerská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:1223203510.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a členiek senátu Mgr. Patrície Železníkovej a Mgr. Aleny Čakváriovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, zastúpená kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Vazovova 7/A, 811 07 Bratislava, dieťa rodičov: matka - C. D. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXXX/XX, XXX XX G., zastúpená FAKTOR Legal, s.r.o., AK, so sídlom Bárdošova 2/A, 831 01 Bratislava, IČO: 53 495 730 a otec - H. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. XXX, XXX XX G., o nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie matky proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava II zo dňa 21.09.2023, č.k. 73P/42/2023-16, jednomyseľne takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie sa **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením zamietol návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa do právoplatného skončenia konania o zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností domáhala upraviť styk otca s maloletou v prítomnosti matky v párných kalendárnych týždňoch v utorok od 17:00 hod. do 18:00 hod. a vo štvrtok od 17:00 hod. do 18:00 hod. a v nepárnych kalendárnych týždňoch v stredu od 17:00 hod. do 18:00 hod. a v nedeľu od 16:00 hod. do 18:00 hod. (výrok I.) a vo výroku II. podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej „C.m.p.“) deklaroval, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 2, § 122 C.m.p., § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 326 ods. 1, ods. 2, § 328 ods. 1, ods. 2, § 329 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej „C.s.p.“), § 28 ods. 2, § 36 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej „Zákon o rodine“), keď z pripojených listinných dôkazov zistil, že maloletá pochádza zo vzťahu rodičov, ktorí neuzavreli manželstvo. V súčasnosti je maloletá zverená do osobnej starostlivosti matky, pričom posledná úprava rodičovských práv a povinností bola upravená rozsudkom Mestského súdu Bratislava II zo dňa 31.07.2023, č.k. B4-14P/180/2022-220, ktorý schválil rodičovskú dohodu, podľa ktorej bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti matky, oprávnenie zastupovať a spravovať majetok maloletej bolo zverené obom rodičom, otec bol zaviazaný prispievať na výživu maloletej sumou vo výške 200 eur mesačne, vždy do 15. dňa v kalendárnom mesiaci vopred k rukám matky a styk otca s maloletou bol upravený tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou tri hodiny každú sobotu a tri hodiny každú nedeľu v prítomnosti matky.

3. Po oboznámení sa s obsahom návrhu a doložených listín dospel súd prvej inštancie k záveru o nedôvodnosti návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia. Konštatoval, že maloleté dieťa pochádza zo vzťahu rodičov, ktorí neuzavreli manželstvo, aktuálne je zverená do osobnej starostlivosti matky, pričom posledná úprava rodičovských práv a povinností má základ v súdom schválenej

rodičovskej dohode zo dňa 31.07.2023. Poukázal na to, že dňa 31.07.2023 bolo vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností nariadené pojednávanie, ktorého sa osobne zúčastnili obaja rodičia. Zo zápisnice o pojednávaní vyplynulo, že matka po prvotnom návrhu na realizáciu styku otca s maloletou 1-2 krát za mesiac, súhlasila s návrhom na realizáciu styku v rozsahu 3 hodiny každú sobotu a 3 hodiny každú nedeľu. Následne, po vyjadrení kolízneho opatrovníka, ktorý navrhol súdu rodičovskú dohodu v navrhovanom znení schváliť, súd schválil rodičovskú dohodu rozsudkom zo dňa 14.08.2023, č.k. B4-14P/180/2022-110, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.08.2023. Po vyhlásení rozsudku, jeho odôvodnení a poučení rodičov o ich možnosti podať odvolanie proti výroku rozsudku o náhrade trov konania, rodičia zhodne uviedli, že sa vzdávajú práva podať odvolanie. Procesná aktivita oboch rodičov na pojednávaní, ich prejavená slobodná vôľa uzavrieť rodičovskú dohodu (ktorú obaja rodičia potvrdili svojím vlastnoručným podpisom do zápisnice o pojednávaní) v súdom schválenej forme sú prejavom, ktorý súd prvej inštancie vyhodnotil ako smerujúci k výsledku konania, ktorý je aktuálne dosiahnutý. Súdu prvej inštancie potom nebolo zrejmé, z akého dôvodu matka na pojednávaní vyvinula procesnú aktivitu smerujúcu k uzavretiu takej rodičovskej dohody, o ktorú nemala skutočný záujem. Tvrdenia matky o neprimeranom nátlaku zo strany súdu vyhodnotil ako účelové a tendenčné.

4. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie ďalej poukázal na to, že rodičovská dohoda, ktorú sa matka snaží zmeniť podaným návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, bola súdom schválená pred necelými dvomi mesiacmi, pričom návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bol doručený súdu iba necelý mesiac po schválení rodičovskej dohody, uvedené považoval za príliš krátke časové obdobie na to, aby matka mohla konštatovať, že rodičovská dohoda nevyhovuje záujmom maloletej či dokonca, že je s nimi v priamom rozpore. Mal za to, že nič nebráni rodičom maloletej, aby sa v jej záujme dohodli na tom, že styk otca s maloletou sa bude realizovať v presne vymedzených dňoch a hodinách, keď rodičia sú osoby zodpovedné za všestranný vývoj a výchovu maloletej, preto oni najlepšie musia poznať denný režim, potrebu spánku, kŕmenia maloletej a tomuto prispôsobiť dĺžku stretnutí s ňou. Podľa súdu prvej inštancie samotná matka v podanom návrhu uvádzala, že doposiaľ sa otec stýkal s maloletou zhruba raz za tri týždne, preto neobstojí jej tvrdenie o tom, že schválená rodičovská dohoda jej bráni v naplánovaní si víkendov (stretnutie s rodinou, výlety a pod.) s maloletou. Za daného skutkového stavu potom nevzhliadol neodkladnosť, pre ktorú by mal nariadiť neodkladné opatrenie v požadovanom smere, a to ani napriek tomu, že v rozhodnutí, ktorým bola schválená rodičovská dohoda, nie je presne vymedzené časové obdobie, odkedy dokedy (teda v ktoré konkrétne hodiny) sa má styk otca s maloletou realizovať. Zdôraznil, že starostlivosť o maloletú je riadne zabezpečená a nie je ohrozený jej vývoj, výchova a ani priaznivý psychický a fyzický rozvoj. V odôvodnení rozhodnutia napokon uviedol, že o zmene styku otca s maloletou bude súd rozhodovať po vykonaní riadneho dokazovania v konaní (vedenom na rovnakom súde pod sp. zn. 73P/37/2023) a dotedy nič nebráni rodičom, aby sa (napr. aj s využitím odbornej pomoci), dohodli na výkone svojich rodičovských práv a povinností k maloletej, majúci na zreteli aktuálne potreby a predovšetkým najlepší záujem maloletej.

5. Proti uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie matka, navrhujúc odvolaciemu súdu napadnuté uznesenie zmeniť tak, že nariadi neodkladné opatrenie v zmysle podaného návrhu. Podané odvolanie odôvodnila tým, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. e/, f/ a h/ C.s.p.). V podanom odvolaní namietala, že súd prvej inštancie sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nevysporiadal s jej argumentáciou ohľadne nevykonateľnosti napadnutého rozhodnutia (rodičovskej dohody), jeho neplatnosti, a rozporu s najlepším záujmom dieťaťa. Zotrvávala na tvrdení, že zo strany súdu prvej inštancie bola neprimeraným naliehaním „dotlačená“ do dohody, ktorá aj podľa súdnej praxe nie je typická (styk obidva dni každého víkendov). Pri schvaľovaní rodičovskej dohody jej bolo takéto nastavenie „odporúčané“ zo strany súdu prvej inštancie, jednoducho si neuvedomila, že takéto nastavenie nie je optimálne, konajúcemu súdu nechcela oponovať, a tak na dohodu v schválenom znení pristúpila. Schválená dohoda však už na prvý pohľad nie je vyriešením situácie, ktorú chcela riešiť pôvodne podaným návrhom, ktorým sa domáhala úpravy výkonu rodičovských práv a povinností práve preto, že medzi rodičmi existoval problém v komunikácii a zo strany otca prichádzali požiadavky, ktorých cieľom bolo skôr šikanovať matku ako záujem o stretávanie sa s maloletou. Výsledkom je súdom prvej inštancie odporúčaná a následne schválená nevykonateľná dohoda o úprave styku, ktorú nemožno označiť za riešiacu problém v komunikácii medzi rodičmi a ani za dohodu v najlepšom záujme dieťaťa práve z dôvodov opísaných v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, s čím sa však súd prvej inštancie nevysporiadal. Matka sa nestotožnila ani so záverom súdu prvej inštancie, že ide

o nový návrh podaný v krátkom čase po schválení rodičovskej dohody, pretože formálne existujúcu nevykonateľnú dohodu rodičov pre jej neurčitosť možno považovať z materiálneho hľadiska až za neexistujúcu. Nedostatok schválenej dohody rodičov sa matka snaží neodkladným opatrením a aj následným rozhodnutím vo veci samej odstrániť. Podaný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia má však aj praktický aspekt, a to, že otec nebol schopný dohodať sa s matkou v dostatočnom časovom predstihu na časoch realizácie styku a od matky nemožno spravodlivo požadovať, že pre úmyselnú neschopnosť, či nevôľu otca sa včas dohodnúť na časoch styku, bola stále v strehu a celý týždeň čakala na jeho vyjadrenie aj v tomto je daná naliehavá potreba úpravy pomerov. Matka napokon uviedla, že v minulosti dochádzalo k situáciám, kedy otec zabudol na styk s dcérou kvôli festivalu, jej zdravotný stav ho nezaujíma, čoho výsledkom je nedôvodný podnet podaný zo strany otca na matku z dôvodu marenia styku s maloletou. Uvedené bolo súčasne predpokladom odôvodňujúcim návrh matky, aby sa styk otca s maloletou realizoval výhradne v jej prítomnosti. Podľa matky ňou navrhnutá zmena bude aj na prospech rodičov, aj na prospech maloletej, javí sa ako racionálne akceptovateľná, a je aj v záujme maloletej, aby styk bol pravidelnejší, trvajúci kratší čas, keďže dcéra dlhšie ani nevydrží vzhľadom na jej nízky vek.

6. Otec a kolízny opatrovník sa k návrhu a odvolaniu matky (doručených im podľa § 329 ods. 1 C.s.p.) písomne nevyjadřili.

7. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65 a § 66 C.m.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1 C.s.p., a dospel k záveru o nedôvodnosti odvolania podaného matkou.

8. Po oboznámení sa s obsahom spisu sa odvolací súd v celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom uznesení, v ktorom súd prvej inštancie vo vzťahu k návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, dostatočne zodpovedal na skutkové a právne otázky majúce pri rozhodovaní podstatný význam; v nadväznosti na uvedené nepovažuje za potrebné dôvody už vyslovené v napadnutom rozhodnutí opakovať (§ 387 ods. 2 C.s.p.) a len v záujme vypořádania sa s odvolacími dôvodmi dodáva nasledovné.

9. Podľa § 2 ods. 1 C.m.p. na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

10. Podľa § 324 ods. 1 C.s.p. pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

11. Podľa § 325 ods. 1 C.s.p. neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

12. Zmyslom inštitútu neodkladného opatrenia upraveného v § 360 a nasl. C.m.p., za subsidiárneho použitia § 324 a nasl. C.s.p., je rýchle a pružné vyriešenie situácie vyžadujúcej si okamžitú ingerenciu súdu. Zákon prezumuje dva dôvody, existencia ktorých či už samostatne alebo aj kumulatívne umožňuje využitie inštitútu neodkladného opatrenia, a to potreba bezodkladnej úpravy pomerov a obava z ohrozenia výkonu exekúcie, to všetko za splnenia podmienky subsidiarity neodkladného opatrenia vo vzťahu k zabezpečovaciemu opatreniu. Aj v prípade, že sú splnené formálne a vecné predpoklady požadované zákonom pre nariadenie neodkladného opatrenia, súd musí zvažovať, či jeho nariadením nedôjde k nevyváženému zásahu do vzťahov účastníkov konania alebo tretích osôb, to znamená, že súd musí posúdiť aj proporcionálnosť (primeranosť) navrhovaného zásahu. Hlavnými podmienkami, ktorými sa súd pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia zaoberá, je osvedčenie existencie právneho vzťahu medzi účastníkmi konania, osvedčenie naliehavosti a opodstatnenosti potreby neodkladnej úpravy pomerov alebo obavy z ohrozenia exekúcie, skutočnosti, či navrhované neodkladné opatrenie poskytne potrebnú ochranu z hľadiska princípu efektívnosti, či navrhovaným neodkladným opatrením, ktoré má mať dočasný charakter, nebude vytvorený ireverzibilný (nenávratný) stav, či právne účinky neodkladného opatrenia zodpovedajú proporcionálnemu zásahu a či sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením, využitie ktorého má prednosť pred neodkladným opatrením.

13. V súvislosti s rozhodovaním o neodkladných opatreniach v konaní starostlivosti súdu o maloletých treba uviesť, že ich zmyslom, je ochrana práv detí v prípade konkrétneho ohrozenia, kedy možno nariadiť

odovzdať maloleté dieťa do starostlivosti toho, koho označí súd, alebo do striedavej osobnej starostlivosti (§ 367 ods. 1 C.m.p.), alebo ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery maloletého dieťaťa (§ 325 ods. 1 C.s.p.), alebo ak sa maloletý ocitne bez akejkolvek starostlivosti alebo ak je jeho život, zdravie a priaznivý vývoj vážne ohrozený alebo narušený, možno maloletého dočasne zveriť do starostlivosti fyzickej alebo právnickej osoby, ktorú určí súd (§ 365 ods. 1 C.m.p.). Inštitút neodkladného opatrenia v uvedených konaniach má slúžiť k ochrane práv maloletých detí v situáciách, keď sú práva detí zjavne ohrozené, a to do doby, keď o výchove detí, ktorá je inštitútom hmotného práva, nebude rozhodnuté podľa príslušných ustanovení zákona o rodine. Neodkladné opatrenie rovnako ako každé rozhodnutie súdu však musí vychádzať z pomerov a okolností, ktoré existujú v čase rozhodovania. Súd môže pritom nariadiť len také neodkladné opatrenie, ktoré postačuje na dosiahnutie účelu, nesmie voliť neodkladné opatrenie, ktorým by sa zbytočne, nevhodne alebo nezvratne zasahovalo do práv účastníkov konania.

14. Osobitnej povahy tohto procesnoprávneho inštitútu zodpovedá aj zjednodušený a zrýchlený postup pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (spravidla súd rozhodne bez výsluchu, bez vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania). Súd nevykonáva riadne dokazovanie a pri rozhodovaní vychádza z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a listinnými dôkazmi osvedčených skutočností. Navrhovateľ musí preto opísaním rozhodujúcich skutočností a pripojením listinných dôkazov hodnoverne presvedčiť súd o potrebe tejto neodkladnej procesnej ochrany (spravdepodobniť naliehavú potrebu dočasnej ochrany, ako aj existenciu nároku vo veci samej). Dokazovanie má v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia povahu osvedčovania, kedy súd na základe dostupných dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie relevantné skutočnosti, pričom nemusí dodržať formalizovaný postup štandardného procesného dokazovania. Osvedčené skutočnosti následne spĺňajú atribút vysokej pravdepodobnosti a súd z nich pri rozhodovaní vychádza.

15. V posudzovanej veci z obsahu spisu vyplýva, že rozsudkom Mestského súdu Bratislava II zo dňa 31.07.2023, č.k. B4-14P/180/2022-220 (ktorý nadobudol právoplatnosť 14.08.2023) bola schválená rodičovská dohoda, ktorou bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti matky s tým, že zastupovať a spravovať majetok maloletej sú oprávnení obaja rodičia, otec bol zaviazaný prispievať na výživu maloletej sumou vo výške 200 eur mesačne, vždy do 15. dňa v kalendárnom mesiaci vopred k rukám matky a styk otca s maloletou bol upravený tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou tri hodiny každú sobotu a tri hodiny každú nedeľu v prítomnosti matky.

16. Matka sa návrhom zo dňa 25.08.2023 (konanie je vedené na Mestskom súde Bratislava II pod sp. zn. 73P/37/2023 a nebolo právoplatne skončené), domáha zmeny výkonu rodičovských práv a povinností v otázke styku otca s maloletým dieťaťom tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým dieťaťom v prítomnosti matky v párnych kalendárnych týždňoch v utorok od 17:00 hod. do 18:00 hod. a vo štvrtok od 17:00 hod. do 18:00 hod. a v nepárnych kalendárnych týždňoch v stredu od 17:00 hod. do 18:00 hod. a v nedeľu od 16:00 hod. do 18:00 hod. V rovnakom podaní sa súčasne domáhala nariadiť neodkladné opatrenie, do rozhodnutia vo veci samej upravujúce styk otca s maloletým dieťaťom v rovnakom rozsahu a rovnakým spôsobom, ako v návrhu vo veci samej. Uznesením Mestského súdu Bratislava II zo dňa 04.09.2023, č.k. 73P/37/2023-25, bol návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 2 ods. 1, 2 C.m.p. v spojení s § 166 C.s.p. vylúčený na samostatné konanie.

17. Odvolací súd sa stotožnil s argumentáciou súdu prvej inštancie pokiaľ ide o absenciu zákonných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia. V danej veci bol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia doručený súdu prvej inštancie dňa 28.08.2023, teda s odstupom necelého mesiaca po skončení konania vedeného na Mestskom súde Bratislava II pod sp. zn. B4-14P/180/2022, v ktorom bol súdom schválenou rodičovskou dohodou upravený výkon rodičovských práv a povinností k maloletej (styk otca s maloletým dieťaťom bol upravený na tri hodiny v každú sobotu a nedeľu). Podotýka, že dohoda rodičov o úprave výkonu rodičovských práv a povinností znamená zhodu rodičov o podstatných otázkach týkajúcich sa úpravy pomerov rodičov k maloletému dieťaťu, pri schvaľovaní ktorej je súd povinný prihliadať na najlepší záujem maloletého dieťaťa. Voči výroku rozhodnutia súdu, ktorým bola schválená dohoda rodičov, nie sú rodičia oprávnení podať odvolanie (§ 122 C.m.p.).

18. K skutočnostiam uvádzaným matkou v návrhu vo veci samej (ktorej súčasťou bol aj posudzovaný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia) a v odvolaní zdôrazňuje, že vlastnosťou právoplatných meritorných súdnych rozhodnutí je ich zásadná nezmeniteľnosť, ktorá je imanentnou súčasťou záruk právneho štátu znamenajúcou, že ak súd o veci raz rozhodol a toto rozhodnutie nadobudlo

právoplatnosť, nemôže ju prejednávať znova. Výnimočne zákon pripúšťa, aby sa o tej istej veci jednalo znova, avšak len za prísne stanovených podmienok (napr. použitie mimoriadneho opravného prostriedku) alebo v zákonom taxatívne vymedzených prípadoch, do skupiny výnimiek ktorých patrí aj § 121 C.m.p., kedy zmenu v ňom uvedených rozhodnutí (rozsudkov) možno dosiahnuť novým konaním v tej istej veci. Hmotnoprávnou podmienkou však je, že sa zmenia pomery oproti času, keď súd rozhodoval v pôvodnom konaní.

19. V nadväznosti na uvedené, je do rozhodnutia o návrhu matky na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností nutné vychádzať z premisy, že úprava nastavená rozsudkom Mestského súdu Bratislava II zo dňa 31.07.2023, č.k. B4-14P/180/2022-220 (ktorý nadobudol právoplatnosť 14.08.2023) je v najlepšom záujme maloletého dieťaťa, pričom zmenu pomerov existujúcich v čase ostatného rozhodnutia súdu, v dôsledku ktorej je nutné korigovať rozhodnutie v otázke úpravy styku otca s maloletým dieťaťom, bude preskúmavať súd v konaní o veci samej, a to vrátane vyporiadania sa s argumentáciou matky o tom, že pri uzatváraní rodičovskej dohody chýbal na jej strane dostatok slobodnej vôle. Pre účely rozhodovania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia však táto skutočnosť nebola matkou v podanom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a doložených listinných dokladov osvedčená.

20. Odvolací súd sa plne zhoduje so závermi súdu prvej inštancie, že matka v podanom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia neosvedčila potrebu okamžitého a neodkladného zásahu súdu do aktuálne upravených pomerov rodičov a maloletého dieťaťa ani z iných dôvodov, vyplývajúcich z návrhu a aj podaného odvolania. Má za to, že nastavenie styku otca s maloletým dieťaťom v ostatnom rozhodnutí súdu, dáva rodičom dostatočný priestor na to, aby sa o stretávaní sa s maloletou mohli slobodne dohodnúť podľa aktuálnych špecifických potrieb najmä na strane maloletej A., čo je s ohľadom na jej nízky vek a primárnu naviazanosť na matku, logické a plne akceptovateľné. Vzhľadom na vyššie uvedené potom nemožno zohľadniť argumentáciu matky o súdom prvej inštancie „odporúčanom“ nastavení styku, keď rodičia maloletej slobodne pristúpili k uzavretiu rodičovskej dohody navyše v znení, ktorá ich zbytočne nefixuje, ale vedie k dohode o úprave konkrétneho času v rámci ktorého má byť zabezpečený styk otca s maloletou, a to v prítomnosti matky (pozn. Smyčková, R., Števec M., Tomašovič M., Kotrecova M. a kol. Civilný mimosporový poriadok. Komentár. 1. vydanie. Bratislava: C. H. Beck, 2017). Neobstojí preto argumentácia matky o absencii materiálnej vykonateľnosti tejto časti meritórneho rozhodnutia, keď súdom schválená dohoda rodičov o úprave styku otca s maloletou je dostatočne individualizovaná, aby v prípade, ak sa niektorý z rodičov nepodrobí právoplatnému a vykonateľnému rozhodnutiu, bol jeho výkon súdom prvej inštancie nariadený, navyše odvolací súd považuje takto kreovaný výrok úpravy styku najmä v prospech rodičov, keďže ho možno označiť za flexibilný.

21. Navrhovaná neodkladná potreba úpravy pomerov nie je osvedčená ani argumentáciou matky o tom, že medzi rodičmi absentuje vecná komunikácia, týkajúca sa styku otca s maloletým dieťaťom. Pokiaľ matka k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia doložila dvojstranový výpis z písomnej komunikácie medzi rodičmi (jedna správa je z 15.08.2023, ostatné sú nedatované) je z nej možné vyvodit', že rodičia o možnosti styku otca s maloletým dieťaťom vzájomne komunikujú, nevyplýva z nich, že otec by bol na matku v týchto otázkach nátlakový a ani, že by sa domáhal styku s maloletým dieťaťom v prípade, ak je matka cez víkend mimo miesta svojho bydliska. V nadväznosti na uvedené odvolací súd uzatvára, že v posudzovanej veci nie je osvedčená potreba okamžitého zásahu súdu a ani osvedčená skutočnosť, že potrebu okamžitého nariadenia matkou navrhovaného neodkladného opatrenia si vyžaduje aktuálny stav ohrozenia záujmov maloletého dieťaťa.

22. Pozornosť oboch rodičov upriamuje na to, že ideálne pre dieťa je práve ich schopnosť vzájomne konštruktívne komunikovať v otázkach zabezpečovania elementárnych potrieb maloletého dieťaťa, a v záujme zdravého duševného vývoja maloletej sa pokúsiť v otázkach súvisiacich s výchovou a zabezpečením potrieb dieťaťa (medzi ktoré patrí aj právo na výchovu a starostlivosť zo strany oboch rodičov), nájsť základné obojstranne prijateľné východiská vzájomnej koexistencie. Zdôrazňuje im, že ich maloletá dcéra v súčasnosti nedisponuje obrannými mechanizmami, ktoré jej umožňujú sa adaptovať vo vzťahoch, a ktorá vzhľadom na svoj útlý vek, potrebuje v prvom rade vyrastať v prostredí vzájomného rešpektu, neupierania práva na oboch rodičov a v prostredí, v ktorom obaja rodičia dokážu rešpektovať úlohu a postavenie druhého rodiča v živote dieťaťa. Rodičia by si mali uvedomiť, že svojim vzájomným postojom a chovaním, ktoré bude maloletá postupom času viac vnímať a všímať si ich, jej

sprostredkovávajú hodnotové vzory a vzory chovania, ktoré by dieťaťu v budúcnosti mali uľahčiť sociálnu interakciu a nadväzovanie pozitívnych sociálnych vzťahov v priebehu jeho života. Rodičom dáva do pozornosti, že jedným z ukazovateľov schopnosti rodičov si riadne plniť rodičovské povinnosti je (o.i.) aj ich schopnosť akceptovať a rešpektovať dôležitosť postavenia druhého rodiča pri výchove maloletého dieťaťa, ako aj ich postoj k aktuálnej úprave pomerov rodičov k maloletému dieťaťu. Zdôrazňuje im, že všetky tieto okolnosti bude súd prvej inštancie preskúmavať a zohľadňovať v konaní o veci samej, v ktorom je povinný vykonať dokazovanie (aj bez návrhu) v rozsahu potrebnom pre zistenie skutočného stavu veci (v tomto prípade existencie zmeny pomerov oproti času, keď súd rozhodoval v pôvodnom konaní).

23. Na základe uvedeného odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 2 C.s.p. ako vecne a právne správne potvrdil.

24. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 C.s.p., § 52, § 58 C.m.p..

25. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 2 ods. 1 C.m.p., § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).